

TURGAY TÜFEKÇIOĞLU : TÜRK DÜNYASI VE ÇAĞIMIZIN ÜÇ EMPERYALİST DEVLETİ

**Benim vatanımın sınırları, Edirne'den başlayıp Hakkari'de bitmez.
Benim vatanımın sınırları, Türkçe konuşulan yerde başlar, Türkçe konuşulan yerde biter.**

Ömer SEYFETTİN (1884-1920)

2. Dünya Savaşı 2 Eylül 1945'de bitti. Bu savaşta 65 milyon insan öldü. ABD 2. Dünya savaşında Almanya ve Japonya'yı yenerek işgal etti. Bu devletleri işgal edip, anayasalarını yapmanın, askeri yapılanmasına sınırlama getirmenin dışında ABD askeri halen bu iki ülkede bulunmaktadır. 2.Dünya savaşı sonunda dünya hakimiyeti üzerinde üç emperyalist ülke söz sahibi olmuştu bugün de bu devletlerin hakimiyetleri sürdürülüyor. ABD, RUSYA ve ÇİN üçü de nükleer güç sahibi devletler. Ayrıca bu ülkeler asker sayısı ve silah bakımından da en güçlü olan devletlerdir. Her üç devlette 2. Dünya savaşı sonrasında

bugüne kadar dünyada ekonomik, askeri, kültürel ve siyasi etkilerini artırma çabasında birbirleri ile de yarış halindedir.

ABD: 330 milyon nüfusa ve 9,834 milyon km2 toprağa sahip.

Rusya: 150 milyon nüfusa ve 17,1 milyon km2 toprağa sahip.

Çin: 1,415 milyar nüfusa ve 9,597 milyon km2 toprağa sahip.

ABD

ABD'nin Osmanlının yıkılma sürecindeki misyonerlik faaliyetlerinin etkisi Bulgar, Ermeni ve Rum azınlıkları üzerinde olmuştur.

ABD 1.Dünya savaşında Çanakkale de düşman gemilerinin savaş malzemelerini taşıyarak tarafını belli etmiş. Yunanistan'ın İzmir'i işgalinde de USS Arizona ve üç tane daha savaş gemisi ile Yunan işgal kuvvetlerine destek olmuştur.

7 Haziran 1922'de Yunan savaş gemileri Averof zırhlı kuvazörü ile ABD savaş gemileri USS Sands, USS McFarland ve USS Sturtevant Rum çetelerine yardım için Samsun ve Trabzon'u bombalamıştı

"1918 yılından 1923 yılına kadar Türk denizlerinde bulunan Amerikan gemileri ve bulunduğu bölgeler şunlardır:

- 1. USS Alden DD-211 (İstanbul- Samsun)**
- 2. USS Arizona BB-39 (İzmir- İstanbul- Batum), (2. Dünya savaşında Pearl Harbour'da Japonların bombaladığı gemi) 185 m boyunda.**
- 3. USS Noma SP-131(İstanbul)**
- 4. USS Martha Washington ID-3.019 (İstanbul)**
- 5. USS Dyer DD-84 (İzmir- İstanbul)**
- 6. USS Du Pont DD-152 (İstanbul)**
- 7. USS Whipple DD-217 (İstanbul)**
- 8. USS Roper DD-147 (İstanbul- Samsun- Trabzon- Batum)**
- 9. USS Fox DD-234 (İstanbul- Karadeniz)**
- 10. USS Gregory DD-82 (İzmir- İstanbul- Batum)**
- 11. USS Luce DD-99 (İzmir- İstanbul- Karadeniz)**
- 12. USS Manley DD-74 (İzmir- İstanbul- Karadeniz)**
- 13. USS Tattnall DD-125 (İstanbul)**
- 14. USS Humphreys DD-236 (İstanbul- Marmara- İzmit)**
- 15. USS Sands DD 243 (İstanbul- Samsun- Trabzon- Batum) 7 Haziran 1922 de Samsun'u bombalayan savaş gemisi.**
- 16. USS Sturtevant DD-240 (İstanbul- Samsun- Trabzon) Amiral Gemisi 28.9.1922 de gelen 13 geminin filo komutanı.**
- 17. USS McFarland DD-237 (İstanbul- Karadeniz) Samsun ve Trabzon'u bombalayan savaş gemilerinden.**
- 18. USS Kane DD-235 (İstanbul)**

19. USS Hatfield DD-231 (İstanbul)
20. USS Bainbridge DD-246 (İstanbul)
21. USS Gilmer DD-233 (İstanbul-Samsun-Trabzon)
22. USS Hopkins DD-249 (İstanbul)
23. USS Overton DD-246 (İstanbul)
24. USS King DD-242 (İstanbul)
25. USS Barry DD-248 (İstanbul)
26. USS Goff DD-247 (İstanbul)
27. USS Bridge AF-1 (İstanbul)''

**Hulki Cevizoğlu, 1919'un Şifresi (Gizli ABD İşgalinin Belge ve Fotoğrafları), Ceviz Kabuğu Yayınları, 1. Baskı, Ankara, 2007''*

Mine EROL, Birinci Dünya Savaşı Arifesinde Amerika'nın Türkiye'ye Karşı Tutumu, Bilgi Basımevi, Ankara, 1967.

Üsteki resimde İstanbul Boğazında Kabataş önlerinde Ağustos 1922 de ABD Savaş Gemisi USS Bainbridge (DD-246) de demir atıp Türk İstiklal Savaşının sonucunu bekleyenlerdendir. ABD'in 27 savaş gemisi ile gelip işgale verdiği desteğine rağmen İstiklal Savaşı sonucunda Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu ile bütün ABD savaş gemileri çekip gitmişlerdir. Emperyalist ABD'nin Türkiye çengel atması Atatürk sonrası adım adım gerçekleşmiştir.

Yakın Tarihimiz bize göstermektedir ki 1919'da Atatürk tarafından başlatılan İstiklal Savaşının "Tam Bağımsız Türkiye" hedefinden 10 Kasım 1938 de Atatürk'ün ölümü sonrası hızla uzaklaşmıştır.

ABD 2. Dünya Savaşı sonrasında 1939'den itibaren Türkiye ile yaptığı ikili anlaşmalar ve NATO sayesinde Türk Dünyasının en güçlü devleti olan Türkiye üzerinde siyasi, askeri, kültürel ve ekonomik kontrol sağlamıştır.

Atatürk'ün ölümünden sonra ilk yapılan ikili anlaşma ABD'ye ayrıcalık tanıyan 1 Nisan 1939 tarihli antlaşmadır. Bu antlaşmaya göre ABD'nin sanayi mallarının Türkiye'ye

girişinde %12 ile %88 gümrük indirimi sağlanmıştır. 1938 sonrası İngiltere'den 37 Milyon Sterlin, Fransa'dan 264 milyon frank, Almanya'dan 100 milyon mark borç alınmıştır.

12 Mayıs 1939 İngiltere ile, 23 Haziran 1939 Fransa ile Türkiye arasında ikili antlaşmalar yapılmıştır. Atatürk'ün ölümünden hemen sonra İngiltere ve Fransa ile yapılan bu ikili antlaşmalar ile artık Avrupa'nın nüfuz (söz geçirme) üstünlüğünün kabul edildiği Ankara radyosundan Türk Milletine tebliğ edilmiştir.

Savaş sonrası Türkiye hazinesinde 245 milyon dolarlık altın stoku varken, 27 Şubat 1945 ABD ile 10 milyon dolarlık ilk borç antlaşması yapılmıştır. Buna göre ABD'nin savaş sonrası Avrupa'da bıraktığı hurda silahlar mülkiyeti ABD'nin olmak üzere borçlanarak alınmıştır.

Bunu 1945'deki ABD ile diğer ikili antlaşmalar, 1946 İMF, 1947 Dünya Bankası, 1949 ABD ile Eğitim antlaşması, 1949 NATO'ya giriş için müracaat edilmesi takip etmiştir. 1950-1960 arası ABD ile ikili antlaşmaların yenilerinin yapılmasına devam edilmiştir. ABD emperyalizmi Türkiye'de kamuoyunca 1964 ABD Başkanı Johnson mektubuna kadar anlaşılammıştır, 1974 Kıbrıs çıkartması sonrası ABD Emperyalizmi tehlikesi Türk kamuoyunda tüm çıplaklığı ile anlaşılır ve görünür olmuştur.

Bu konuda daha geniş bilgi için Metin AYDOĞAN Bey'in 2018 İnkılap Yayınevi yayını "Bitmeyen Oyun" kitabı ile Haydar TUNÇKANAT Bey'in "İkili Anlaşmaların İçyüzü" kitabının okunmasını özellikle tavsiye ederim.

1990 larda Yugoslavya'nın parçalanması sonrasında ABD'nin Balkanlardaki Makedonya, Bulgaristan, Arnavutluk, Karadağ, Kosova, Hırvatistan ve Bosna Hersek üzerinde etkisini artmıştır. Günümüzde Türk Dünyasının batı kanadı tümüyle ABD'nin emperyalist etki alanı içindedir ve gücü son noktasına ulaşmıştır. 2014 yılında Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatı CIA'nın yeniden yapılandırmasını ve organizasyonunun iyileştirmesini yapan Mc Kinsey firmasının 2018 de Türk Devletinin ekonomik konulardaki danışmanının olması nasıl düşünüldü? Düne kadar dış güç olan ABD'nin derin devletinin temelindeki bu kuruluşuna Türkiye ekonomisinin kozmik odasının teslimi nasıl düşünülebildi?

ABD Emperyalizmine karşı Türkiye için söylenecek tek bir söz vardır, "Tam bağımsızlık hedefindeki Atatürk siyasetine dönmelidir". Aksi halde bu gidiş ne yazık ki Türk Milleti olarak şelaleye doğru gidişimizdir.

RUSYA

Ruslar tarih sahnesine 9. asırdan sonra çıkmıştır. Ruslarla Türk Dünyasının ilk teması da Kazan Hanlığına saldırmaları ile olmuştur. 1551-1552 de Rus Çarı 4. İvan'ın Kazan Hanlığını işgal için Kazanı kuşattığında, Süyüm Bike'ye destek olmayarak Rusların Kazan Hanlığını almasına göz yuman o devrin en güçlü devleti olan Kanununin Osmanlısıydı.

Kazan Hanlığını alarak Türkistan coğrafyasının kapısını açan Rusya, 1865 de Taşkent'i, 1865 de Buhara'yı, 1873 de Hive'yi, 1876 da Hokand'ı 1884 de Merv şehrini alarak tüm

Türkistan'ı işgal etmiştir. 1916 yılına gelindiğinde Rus Çarı Rusya'daki 14-40 yaş arasındaki tüm Türk erkeklerini askere alma emri vermiştir. Ekim 1917 Sovyet ihtilalini yapan Lenin ve arkadaşları bu şartlar altındaki Türk Dünyasını bütün milletlere özgürlük vereceğiz yalanı ile desteklerini alarak Çara karşı ayaklanmada başarıya ulaşmıştır.

Türkler olarak umarım eskisi gibi ileriye görmeme hatasına tekrar düşmeyiz. Tarihten ibret alır, tarihteki hatalarımızı tekrar yapmayız.

300 Milyonluk Türk Dünyasının en büyük nüfusu Sovyetlerin dağılması ile bağımsızlığını kazanan Türk Cumhuriyetlerinde ve Rusya içindeki özerk bölgelerde yaşamaktadır. Rusya Devletinin etkisi altında olan bu coğrafyada Rusya'nın ekonomik, askeri, kültürel ve siyasi hakimiyeti halen sürmektedir.

Atatürk Sovyetlerin en güçlü olduğu yıllarda 1933'de Sovyetlerin dağılacağı 1990'ları görerek demişti ki;

“Düşün bir kere... Osmanlı İmparatorluğu ne oldu? Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ne oldu? Dünyayı ürküten Almanya'dan bugün ne kaldı? Demek ki hiçbir şey sürgit değildir. Bugün Sovyet Rusya, dostumuzdur, komşumuzdur, müttefikimizdir. Bu dostluğa ihtiyacımız vardır. Fakat yarın ne olacağını kimse kestiremez Tıpkı Osmanlı İmparatorluğu gibi, tıpkı Avusturya-Macaristan İmparatorluğu gibi parçalanabilir. Bugün elinde tuttuğu milletler, avuçlarından kaçabilirler. Dünya yeni bir dengeye ulaşır. O zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir. Bizim, bu dostumuzun idaresinde dili bir, inancı bir, öz kardeşlerimiz vardır. Onlara sahip çıkmaya hazır olmalıyız.

Milletler buna nasıl hazırlanır? Manevî köprülerini sağlam tutarak! Dil bir köprüdür; İnanç bir köprüdür, Tarih, bir köprüdür. Bugün biz bu kitlelerden dil bakımından, gelenek, görenek, tarih bakımından uzak düşmüşüz. Bizim bulunduğumuz yer mi doğru, onlarınki mi? Bunun hesabını yapmakta fayda yoktur. Onların bize yaklaşmasını bekleyemeyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerekir. Tarih bağı kurmamız lazım; folklor bağı kurmamız lazım... Bunları kim yapacak? Elbette biz. Nasıl yapacağız? İşte görüyorsunuz dil encümenleri, tarih encümenleri kuruluyor. Dilimizi onların diline yaklaştırmaya böylece birbirimizi daha kolay anlar hale gelmeye çalışıyoruz. Ortak bir mazi yaratmak peşindeyiz. Bunlar açıktan yapılmaz, adı konularak yapılmaz, bunlar devletlerin ve milletlerin düşünceleridir.

İşitiyorum, benim dil ile tarih ile uğraştığımı gören bazı kısa düşünceli vatandaşlar, "Paşa'nın işi yok, dille, tarihle uğraşmaya başladı" diyorlarmış... Benim işim başımdan aşkın... Ben bugün ileri bir Türkiye kurmaya ne kadar çalışıyorsam, yarının Türkiye'sinin temellerini atmaya da o kadar dikkat ediyorum. Bu yaptıklarımız hiçbir millete düşmanlık değildir. Barıştan yanayız, barıştan yana kalacağız... Ama durmadan değişen dünyada yarının muhtemel dengeleri için hazır olacağız..."

29 Ekim 1933 Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK

1933 de Atatürk'ün Sovyetlerin bir gün yıkılacağı öngörüsü 57 yıl sonra gerçekleşti. 1990 da Sovyetler tek kurşun atılmadan dağıldı. Ama Sovyetlerde yaşamakta olan kardeşlerimize sahip çıkacak olan Türkiye'deki resmi ve özel kurumların ve aydınlarının yeterli kültür birikimleri 1990 larda yoktu, hazırlıksızdılar, sonuçta bu tarihi fırsatı Türkiye değerlendiremedi. Çünkü 1938 öncesi Türk Milliyetçilerinin yönetimindeki Türkiye 1990 lara gelindi- ginde yoktu, Türk Dünyası da ilgi alanları içinde değildi.

Sovyetler döneminde Türk asıllılara yapılan vahşetin bir emsali daha tarihte görülmemiştir. 1917 Ekim ihtilali öncesi başta Lenin ve çevresi tarafından Rusya'daki Türklere özgürlük vaadi verilerek Çarlık Rusya'sına karşı Türklerin desteği alınmıştır. Lenin ve daha sonra Stalin (1924-1952) başta olmak üzere Sovyet yöneticileri Ekim İhtilali sonrası Sultan GALİYEV ve Azerbaycan Başbakanı Neriman NERİMANOV gibi yüzlerce devlet adamı Türk Siyasetçiyi öldürmüştür. Kırgız aydını Cengiz AYTMATOV'un babası Törekul AYTMATOV, 137 Kırgız aydını ile birlikte tuğla ocağında kurşuna dizilerek katledilmesi (ATA-BEYT katliamı olarak anılan) gibi cinayetlerin daha binlercesinin yaşanmış olduğu o yıllardaki nice acı olaylar Türk Milletinin hafızasından silinmez, unutulamaz.

Birde İstiklal Savaşında Sovyetlerden gelen para ve silah yardımı konusu vardır. Buhara Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Osman KOCAOĞLU tarafından Ankara hükümetine yardım için yollanan 100 milyon Timur altınının % 80 nine Lenin tarafından el konulmuştur, kalan % 10 nu Sovyet altını olarak darphanede bastırılıp Ankara hükümetine yollamış, son kalan % 10 nu karşılığında silah verilmiştir. Sovyetlerin ve Lenin'in kendiliğinden bu yardımları Türkiye'ye yapmış gibi gösterilmesi yalanın en büyüğüdür.

Stalin devri özellikle (1924-1952) de Türkler için tam bir vahşet dönemidir. Kazakistan için Stalin yönetimindeki 1930'lu yıllar açlıktan ölen milyonlarca Kazak Türkü demektir. 18 Mayıs 1944 de Kırım Türkleri 423.100 ve Ahıska Türkleri 96.400 olmak üzere toplam 519.500 kişi Stalin'in emri ile hayvan taşıma vagonlarına doldurularak Sibiryaya içlerine sürülmüşlerdir. Haftalarca süren tren yolculuğunda soğuk ve açlıktan binlercesi yolda ölmüştür.

Sürgünlerden kaçabilen Türkiye'ye Boraltan sınır köprüsünü geçerek Türk karakoluna sığınan küçük bir gurup Azerbaycan Türklerinin yaşadığı ise bizim tarihimizin en kara sayfasıdır. Türkiye'ye sığınan bu kardeşlerimiz ki içlerinde 7 yaşında kız çocuğu, 9 yaşında erkek çocuğu, kadınların, ihtiyar dede ve ninelerin olduğu halde Ağustos 1944 Kars Sovyet sınırındaki Kızılçakçak bölgesindeki (Kızılçakçak 1961 de Akyaka Bucağı, 1988 de de Akkaya İlçesi adını almıştır) sınırdan Cumhurbaşkanı İnönü'nün bizzat emri ile Sovyetlere teslim edilmişlerdir. Türkiye'ye sığınan Türklerin Sovyetlere teslim edilmemesi için Reha Oğuz TÜRKKAN'ın Yalova Kaplıcalarında İsmet İNÖNÜ'YÜ ziyaret edip Türk tarihi boyunca Türk'e sığınanın hiçbir şart altında düşmana teslim edilmediğini hatırlatması da para etmemiştir. Reha Oğuz TÜRKKAN bu davranışını Türkçülük davasının 24 yaşındaki sanığı olarak Sansaryan Handa tabutlukta askıya alınarak işkence çekerek ödemiştir.

Çocuk, kadın, erkek, ihtiyar dede ve ninelerin içinde olduğu 146 kardeşlerimiz Erzurum'daki Kars Çakmak köyü yakınındaki Çakmak Tabyada 202. Piyade Alayının 8. Bölüğü tarafından teslim alınıp Sovyet sınırına götürülmüşlerdir. Kars-Kızılçakçak arası 59 km olmasına rağmen belki Ankara'dan tutukluları Sovyetlere teslim etmeyin emri gelir ümidiyle, yürüyüş 4 güne uzatılmıştır. Sınıra gelindiğinde kafiledaki kadınlar kolye, bilezik, yüzük gibi ziynetlerini Türk toprağında kalsın, düşmana yaramasın diye vatan topraklarına bırakmışlardır.

O gün askeri birlikte 202. Piyade Alayı Alay Komutanı Albay Haşim ARBAK'a bağlı, 8.bölük komutanı Yüzbaşı Necati ÖZERKAN'ın yerine gelen ve bu teslim olayını yaşayan Üsteğmen Seyfi ERKMEN'in bölüğün de piyade çavuş olarak görev yapan bugün 95 yaşında olan Gaziantep Barak Türkmen'lerinden Cerit Oğulları'ndan Bekir DOĞAN Bey olayı bizzat başından sonuna kadar yaşamıştır.

Bekir DOĞAN beyin bana anlattıklarına göre; Kafilenin teslim için götürülmeleri sırasında " Bizi siz öldürün Sovyetlere teslim etmeyin", "Sizin silahınızda kurşununuz mu yok, bizi siz öldürün", "Biz bu topraklarda ölmek istiyoruz bizi Sovyetlere teslim etmeyin" feryatları para etmemiş İsmet İNÖNÜ'nün "teslim edin" kesin emri yerine getirilmiştir. Sınırı geçer geçmez Ağustos 1944 tarihinde askerlerimizin gözleri önünde Sovyet askerleri tarafından 146 kardeşimiz kurşuna dizilmişlerdir. Sayın Bekir DOĞAN Bey olayın canlı şahidi olarak bugün yaşamaktadır. Bu konuda bir diğer araştırmacıda İğdırlı Eşref Uzundere Beydir. Eşref Uzundere'nin "Diucu Sınır Kapısı" makalesinde geniş ayrıntı vardır. Bu vahşetin yaşandığı askeri birliğin komutanı Üsteğmen Seyfi ERKMEN daha sonra üzüntüsünden Kars'taki evinde beylik tabancası ile intihar etmiştir.

Bir yıl kadar sonra ne yazık ki aynı bölgede ikinci benzer vahşet yaşanmıştır:

Alman Ordularının Sovyet Orduları karşısında geri çekilmesiyle 15 bin Kafkas Türkünden oluşan Mavi Alay Avrupa içlerine doğru çekildi. Mavi Alay içindeki Kafkasyalı mülteciler Avusturya İtalya sınırındaki Oberdrauburg bölgesine bağlı Dellah kasabası ve Irschen köyü arasındaki vadideki Drau nehri boyunca çadırlara ve barakalara yerleşmişlerdi. İngiliz 8. Ordusu esir alınan bu insanları Yalta Anlaşması bahane edilerek 28 Mayıs-10 Haziran 1945 tarihleri arasında 7.000 Türk zorla Ruslar'a teslim etmiştir. Bu süreçte Sovyetlere teslim olmaksızın ölürüz diyen binlerce tutsak, Drau nehrinin azgın sularına atlayarak aileleri ile birlikte intihar etmiştir. Batı dünyası bu olayda da kayıtsız ve sessiz kalarak insan haklarına olmayan saygısını bir kez daha göstermiştir.

Binlerce ölüden sonra arda kalan 2.000 tutsak de trenle 1945'de Edirne'den Türkiye'ye getirilip Kars'taki Sovyet sınırında bulunan Kızılçakçak (Akkaya) Doğu kapısı demiryolu köprüsünde, Sovyetlere teslim edildiler. Köprüden geçerken kadınlar bilezik, kolye ve kıymetli eşyalarını Türk topraklarına atmışlardır. Kızılçakçak gölünden geçerken trenin kapılarını kırarak göle atlayıp intihar edenlerden arta kalan 407 Türk tutsak sınırın Sovyet tarafına teslim edilmiştir. 407 Türk tutuklu üç Sovyet tankı tarafından ezilerek öldürülmüşlerdir.

Bu gibi korkunç olayların yaşandığı vahşetler milletlerin hafızasından silinmez. 70 yıl süren Sovyetler dönemi sonunda Atatürk'ün Sovyetlerin bir gün gelecek yıkılacağı ön görüşü aynen 1990'da yaşandı. Sovyetler yıkılalı aradan 28 yıl geçti. 2018'de hala Türkiye'de "Türk Dünyası Bakanlığı" yok. Son yıllarda Arap Dünyasına gösterilen ilginin yanında gerekli yakınlık Türk Dünyasına ısrarla gösterilmemektedir. Bunun nedenini bilen var mı acaba?

Son yıllarda Rusya, Suriye'de Lazkiye bölgesine yani Hatay'ın güneyinde Tartus askeri deniz ve hava üsleri ile yerleşmiş durumda. Rusya, Çar Petro'dan beri sürdürülen sıcak denizlere inme siyasetindeki hedefine bu askeri üsleri ile ulaşmıştır. Ayrıca kadim Türk toprağı Kırım'ı kaba kuvvet kullanarak Ukrayna'dan alıp işgal etmiştir. Rusya milli hedeflerine ulaşmada Çar 1.Petro (1672-1725)-Sovyetler-Rusya hedeflerine kararlılıkla bağlılığını göstermektedir. Ermenistan'a karşı koruyucu ve kollayıcı hamiliğini Türkiye'ye ve Azerbaycan'a karşı aralıksız sürdüren Rusya'nın, bu tutumu da aynı siyasetinin devamıdır.

Çarlık Rusya'sı, Sovyetler ve Rusya ile ilişkilerimizdeki geçmişimizin özeti budur. Umarım 2018 Türkiye'si tarihten gerekli dersi almıştır.

ÇİN

Çin tarih boyu kadim Türk toprağı olan Doğu Türkistan'ı işgal etmek istemiştir. Çin'de hüküm süren Çin (Qing) Hanedanlığının (Mançuların) 1759 yılında ilk işgaline maruz kalan Doğu Türkistan 1864 yılında tekrar hürriyetine kavuşmuştur. Takip eden yıllarda da Kaşgar merkez olmak üzere, Mehmet Yakup Han'ın idaresinde 1877 yılına kadar müstakil bir devlet olarak varlığını sürdürmüştür. Mehmet Yakup Han'ın zehirlenerek öldürülmesiyle beraber Mançular, Doğu Türkistan'ı tekrar istila etmeye başlamıştır ve 1884 yılında bölgeye Xin-jiang (yeni toprak) ismini vermiştir.

Günümüzde Çin veya Çin Halk Cumhuriyeti olarak bilinen devlet ise ancak 1949 yılından itibaren Doğu Türkistan'ı işgal etmiştir.

Son yüzyılda Türkiye olarak kültür alanında Uygur Türkeri'yle ilk temas İttihat Terakki tarafından 1914'de öğretmen olarak yollanan 6 yıl boyunca 1920 kadar öğretmenlik görevini her türlü zorluğa göğüs gererek başarıyla yapan Ahmet Kemal İLKUT ile sağlanmıştır. Ahmet Kemal İLKUT'a görevine giderken, Ziya GÖKALP kendisini "bu diyarlara gönül avcılığına gidiyorsun" diyerek uğurlamıştır.

1931 yılında Kumul kentinde bağımsızlık mücadelesi neticesinde bölgedeki Çinlilere karşı zafer kazanılmış ve 12 Kasım 1933'de Kaşgar'da "Doğu Türkistan İslam Cumhuriyeti" kurulmuştur. Hoca Niyazi Cumhurbaşkanı ilan edilmiştir. Dış İşleri Bakanı Kasım Can Hacı'nın, Ankara'ya yolladığı

"GÖK BAYRAKTAN AL BAYRAĞA SELAM OLSUN" telgrafına, Atatürk hemen verdiği cevapta:

"AL BAYRAKTAN GÖK BAYRAĞA SELAM OLSUN" demiştir. Doğu Türkistan'ın Gök Bayrağının şekli ve rengi de Atatürk tarafından tasarlanmıştır.

1934'de Atatürk'ün emriyle yeni kurulan Doğu Türkistan Cumhuriyeti'ne ordu teşkilatlanmasını yapmak için AKŞEHİR askeri birliğinden 52 subay ve astsubay yollanmıştır. 1934'de Çin ve Rus askeri birliklerine karşı yapılan silahlı mücadele sonucunda sadece 2 subayımız yurda sağ olarak dönebilmıştır.

1920'de Atatürk Türkiyesi'ne Doğu Türkistan'dan öğretmen olmak üzere gelen Mehmet Ali TEVFIK (1901-1937) Doğu Türkistan'a 1933'de dönüp Uygur Türklerine okul açıp öğretmenlik yaptığı için Çin genel valisi tarafından idam edilerek 1937'de katledilmiştir.

Rus-Çin rekabetinden dolayı Uygur Türklerinin isyanına destek veren Rusya daha sonra kendi egemenliğindeki Türklere (Batı Türkistan) kötü örnek olacağı korkusuyla isyan sonrasında Çin'e destek vererek kurulan devletin yıkılmasına yardımcı olmuştur.

Mücadele devam etmiş, 1944 yılında Gulca'da Çinlilere karşı yine galip gelinmiştir. Ayaklanmayı destekleyen Rusya, Gulca'da 1944 yılı Ekim ayında Şarkî Türkistan Cumhuriyeti'nin kurulmasına yardımcı olmuştur. Gulca, Tarbagatay ve İli vilayetlerini içine alan bu cumhuriyet, bölgedeki Çin kuvvetlerini yenmiştir. Ancak Rusya bu hızlı gelişmelerden korkup bu cumhuriyetin yöneticilerini Çinliler ile anlaşmaya zorlamıştır. 1946 yılında iki hükümet arasında 11 maddelik bir metin imzalanıp birleşik hükümet kurulmuştur. Böylece 1944'de kurulan Uygur Devleti, Rusya'nın taraf değiştirmesi neticesinde ortadan kalkmıştır.

1949'da Mao Çin'e hâkim olmuş. Eylül 1949'da Doğu Türkistan'daki Çin birliklerinin komünist Çin hükümetine bağlılıklarını bildirmeleri üzerine Çin hiçbir askeri güç kullanmadan 1.824.418 km²'lik Doğu Türkistan'ı işgal etmiştir.

1933'den beri Böke BATUR'UN ve Elishan BATUR yaptığı 7.000 km yi bulan Pamir dağlarını aşmak gibi bin bir güçle yapılan Türkiye topraklarına ulaşma yolunda daha sonra İsa Yusuf ALPTEKİN gibi niceleri gerçekleştirmiş ve bu yollarda sadece Elishan BATUR yanındaki 6.000 Kazak Türkü düşman tarafından katledilmiştir. Ölenlerin acı hatıraları ailelerinde ve Türk Milletinin hafızasındadır.

Ekim 1950'de de 1.221.600 km²'lik toprağı olan Tibet, Kızıl Çin tarafından işgal edilmiştir.

1949'dan başlayarak Mao'nun Kültür Devrimi ile hızını arttıran Çinileştirme politikaları bütün hızıyla sürmektedir. Önce Uygur Türkçesi okullarda sistemli olarak adım adım eğitimden kaldırılmıştır. 1966-1976 yıllarında yaşanan KÜLTÜR DEVRİMİ en yıkıcı etkisini Uygur Türkeri'ne karşı yapmıştır. Kültür devrimi hedefinde "4 KÖHNE" diye adlandırılan "KÖHNE KÜLTÜR, KÖHNE ADET, KÖHNE ÖRF, KÖHNE DÜŞÜNCE"yi yıkıp, yakıp ortadan kaldırma sürecinde en yıkıcı etki Uygur Türkünün üzerinde olmuştur.

Millet, ırka değil kültüre dayanır. Milletleri meydana getiren kültürel birikimdir. Mao'nun Kültür Devrimi ile yapmak istediğı de milletin dayandığı dört temeli yıkmaktı. Kültürü, örfü, adetleri ve milli düşünceyi. Bunun bir uygulaması da Uygur Türkeri'nin evlerindeki el yazması kitapların köy meydanlarında topluca yakılması ile olmuştur. Uygur Türkü'nün binlerce yıllık birikimi olan kültürü, adetleri, örfü ve düşüncesi Mao'nun kültür devriminin hedefinde olmuştur. Son olarak 2017 ile başlayan toplama kamplarında uygulanan zorunlu beyin yıkama eğitimi süreci ise, Uygur Türkü'nün ortadan kaldırılışının son aşamasıdır.

2017'den itibaren Uygur Türkeri'ne uygulanan vahşiyane toplama kampları uygulaması ile Çin asimilasyonu dünyada emsali görülmedik bir boyuta ulaşmıştır.

Bugün iki milyonun üzerinde Uygur Türkü toplama kamplarında esir tutulmaktadır. Çin bu uygulamasını "politik eğitim"(beyin yıkama) veriyoruz diye açıklamaktadır. Tutukluluk süresinin bitiş tarihi belli olmayan, tek tip mahkûm elbisesi giydirilen, tek kap yemek, Uygur Türkleri içinde 80 yaşını geçmiş ninelere dahi Çin marşlarının zorla ezberletildiğı bu hapishanelerde Çin zorbalığı sürmektedir. Ayrıca Uygur evlerine AKRABALAŞTIRMA adı altında tarihte hiçbir dönem görülmemiş bir uygulama ile Çinli erkekler yatıya gitmektedir. Bu arada toplama kamplarındaki ailelerin sokakta kalan anasız babasız bırakılan 500 bin Uygur çocuğı Çin yatılı yetiştirme yurtlarına yollanmıştır. Tabii eğitim dili Manderan lehçesidir.

Bu gerçekleri perdelemek adına bu toplama kamplarına Çin dostu olarak gidip orada Çin yetkililer ile kuzu çevirme yediğini ballandıra ballandıra anlatanlar Türk Milletinin belleğindedir. "Ağacın Kurdu Kendinden Olur" sözünü haklı çıkaran Uygur Türkleri de vardır. Mesela sözde özerk Bölgenin başkanı Şöhret ZAKİR. Türk Tarihinin hainleri listesinde yerini almış bir Çin işbirlikçisidir.

Başşehir Urumçi'deki tren garı Çin yönetimince zaman zaman haftalarca kapatılarak kamplardaki tutuklu Uygurlar fazla dikkat çekmesinler diye trenlerle Çin'in iç bölgelerine nakledilmektedir.

Ölüleri yakma uygulaması İslam dininde yok iken Urumci, Kulca gibi şehirlerdeki mevcut krematoryumlara ilaveten 6 ayrı Uygur yerleşim merkezinde de yeni krematoryum yapılmaktadır. Yani Uygur Türkü'nün artık ölüleri için kendi vatan topraklarında mezarlarının olması dahi fazla görülmektedir. Toplama kamplarında ölenlerin cesetleri yakılmakta, ailelerine verilmemektedir. Bu hazırlıkların sonunda korkarım her Uygur Türkü ölüsünü gömme yerine yakma zorunda bırakılacaktır. Çin'in son iki yıldır artan şiddete uyguladığı siyaset Uygur Türkü'nü toptan yok etme işlemidir. Başta Türk Dünyası olmak üzere tüm dünya bu vahşete seyircidir.

Bugün, tüm insanlığın bu olaylara seyirci olmasının en önemli nedeni Çin bu vahşeti sadece Uygur Türkü'ne yapıyor düşüncesi olsa gerek. Başta Türk Dünyası olmak üzere tüm insanlık yakın gelecekteki asıl Çin yayılmacılığı tehlikesinin nelere mal olacağını farkında değil.

İçinde bulunduğumuz günlerde 3. Dünya savaşının ciddi ciddi tartışıldığı bir ortamdayız. 1,415 milyarlık nüfusuyla Çin bugün dünyanın en fazla nüfusa sahip ülkesi olarak pasifikte ABD ile karşı karşıyadır. Çin'de tek çocuk siyaseti sona erdirilmiştir. Tek çocuğa müsaade edildiği ortamda 1,415 milyar olan nüfusun tek çocuk yasağının kaldırılması sonrasında ne olacağını tahmin etmek zor olmasa gerek.

Sayın Nuray BAŞARAN Hanım'ın yazdığı "ÇİN'İN AVUSTRALYA'YI İŞGALİ ÖNLENMELİ" adlı makalesi de çok dikkat çekici. Çünkü Avustralya 7,741 milyon km² yüz ölçümü ile sadece 24.600.000 kişi barındırıyor. Pasifik'teki Avustralya önümüzdeki yıllarda 2 milyarın üzerine çıkacak nüfusuyla Çin için yayılma hedefi olabilir mi? Nuray hanım bu konuya dikkat çekiyor.

Emperyalist Çin'in en belirgin göstergesinden birisi de sahip olmak istediği uçak gemileridir. Kıta devleti olan Çin Pasifik Denizi'ndeki emelleri için ilk uçak gemisi olarak, Ukrayna'da yapılan Varyag adlı 306,5 m uzunluğundaki gemiyi satın alıp, 2001 yılında İstanbul boğazından geçirek ülkesine götürmüştü. Türkiye, uçak gemisinin geçiş müzadesini her yıl 1 milyon Çinli turist Türkiye'ye gelecek vaadine karşılık vermişti. Ayrıca Çinliler, Varyag Uçak gemisini kumarhane gemisi yapacaklarını silahlandırmayacaklarını da bildirmişlerdi. Bugün kumarhane olacak denilen Varyag, Çin Silahlı Kuvvetleri'nin Liao-ning Hao) adlı uçak savaş gemisine çevrildi. Çin genel kurmayının Suriye olaylarında Akdeniz'de bulunma görevi verdiği Liao-ning Hao yeni görev yerine geliyor. Çin tersanelerinde yapımı süren diğer uçak gemi inşaatı da 2020'de bitirilmek üzere hızla sürüyor. Bu gelişmeler, Çin'in yayılma amaçlı savaş gücünün ne kadar arttığına göstergeleridir.

ÇİN Türk Dünyası'na nasıl bakıyor bunun en yalın ifadesi Çinli generalin makalesinde: (EK-1 de)

Liu Yazhou (19 Ekim 1952-), Çin Halk Cumhuriyeti ordusunda Tuğgeneral iken "BATI BÖLGE TEORİSİ" makalesini 2010'da yazıp sonra da güncellemiştir. Çin Savunma Üniversitesi Rektörlüğü de yapmıştır ve Çin Halk Cumhuriyeti eski Devlet Başkanı Li Xian Nian'nın damadıdır. Hava Kuvvetleri Komutanlığı da yapmış ve 2017'de Orgeneral

rütbesinden emekli olmuştur. Günümüzde Çin Devleti'nin Büyük Türkistan politikasının oluşumuna yön veren danışman ve Siyasi Komiserdir.

Çinli orgeneral yazdığı makalesinde her şeyi açıkça anlatmaktadır:

“Çin'in batısı harika bir yerdir. Batı (Doğu Türkistan'ı içine alan Orta Asya coğrafyası)'ya yönelmek bizim için sadece stratejik seçenek değil, aynı zamanda ümidimiz, hatta neslimizin kaderidir.”

“Orta Asya'ya gelince, bizim gözlerimiz ilk önce Rusya ve Amerika gibi rakiplerin üzerinde olacak, ancak geniş açıdan bakarsak korkarız ki en büyük rakibimiz Amerika veya Rusya değil, Türkiye'dir!”

Çinli generalin “BATI BÖLGE TEORİSİ” adlı makalesini iyi irdelemeliyiz, çünkü gelecek günlerde içinde olduğumuz Türk Dünyası'nı nelerin beklediğini bilmek zorundayız.

Bugün, Doğu Türkistan'da Uygur Türkeri'nin başına gelenler yarınlarda Kırgızistan ve Kazakistan'dan başlayarak tüm Türkistan coğrafyasında olabilir. Günümüzde Çin dış siyaseti Çinli generalin Türkistan için gösterdiği hedefini de içinde kapsayacak şekilde “Bir Kuşak Bir Yol” projesi ile birlikte yürüyor olmasın? Türk aydını bütün bu olasılıkları düşünmeli ve öyle hareket etmelidir. Söz konusu Türkün Vatanının bağımsızlığıdır her konunun ve maddi menfaatin üstündedir, tartışma kabul etmez vatan birinci önceliğimizdir.

TÜRKİYE

Sonuç olarak Doğu Türkistan'dan başlayıp Balkanlar'a kadar uzanan 300 milyonluk Türk Dünyası günümüzdeki üç emperyalist ülkenin yani ABD, RUSYA ve ÇİN'İN tarihten gelen emellerinin hedefindedir, fiili olarak askeri, ekonomik, kültürel ve siyasi baskısı altındadır.

Türk Milleti'nin bugün göğüsleyeceği dış cephenin durumu budur. Bu Türk Milleti'nin tarih boyu yaşadığı kendi gerçeğidir. Tek çare bir ve güçlü olmaktır. Geçmişte yaşadığımız acıları ve verdiğimiz kayıpları bir daha yaşamamak için ders almalıyız. Dış ilişkilerde yapılan hataların bedeli çok ağır toprak ve egemenlik kaybına sebep olabilir.

İç cephede son yıllarda yaşanan durumun özeti ise, 2. Cumhuriyeti kurma adı altında asıl hedeflerinin “İSLAM FEDERE DEVLETİ”NE ulaşmak olanlar vardır. Bu güçler hedeflerine ulaşmak için her türlü mücadeleyi vermekteyken. Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin sahiplerinin büyük bir kısmı ise Top ve Pop ile meşgüller.

Tarih boyunca adım adım gelişen millet yapımızdan geriye giderek ümmet yapılanmasına geçme hayalinde olanlar var. Milletten ümmet yapısına geçme isteği millet yapısını yıkacak olan en can alıcı noktadır. Bu gibilerin iç ve dış işbirlikçileri de var, hem içerde hem de dışarda yalnız da değiller. İşbirlikçileri öncelikle etnik milliyetçilik yanlılarıdır, kendilerini Türk Milleti'nden sayamayan ayrımcılardır, içine düştükleri iflah olmaz kültür bunalımından kurtulamayan batı kültürü esirleridir. Hristiyan, Yunan ve Roma kültürü

temelinde kurulması hayal edilen Avrupa Birleşik Devletleri oluşumu içinde gönüllü erimeye hazır olanlardır. Hepsinin ortak hedefinde olan Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Türkiye Cumhuriyeti için İstiklal Savaşı öncesi şartları oluşuyor. O halde Türk Milleti yeniden kendine yakışanı yapmalıdır. Ona yakışan da dış siyasette

"NE ABD NE RUSYA NE ÇİN, HER ŞEY MİLLİYETÇİ TÜRKİYE İÇİN" demek olmalıdır.

İç cephede ise; Ömer SEYFETTİN'in 1914'de İstanbul'da yayınladığı Türklük Mefkûresi (Ülküsü) makalesinde önemle belirttiği gibi İsmail GASPIRALI Bey'in:

"DİLDE, FİKİRDE, İŞTE BİRLİK...

SONRA SİBİRYA VE ALTAY ETEKLERİ...

SONRA PAMİR..."

Demek temel hedefi olmalıdır. Çünkü rahmetli fikir adamı Durmuş HOCAOĞLU'NUN tespiti olan "Anadolu Türkler için ya ikinci Ergenekon ya da ikinci Endülüs olacak" sözü her geçen gün ve her olay sonrası giderek ağırlık kazanmaktadır.

Saygılarımla

TURGAY TÜFEKÇİOĞLU

E-POSTA : Turgayt@zeytursan.com.tr

[status draft]

[nogallery]

[geotag on]

[publicize off|twitter|facebook]

[category güvenlik]

[tags TÜRKİYE VE DÜNYA DOSYASI, TURGAY TÜFEKÇİOĞLU, TÜRK DÜNYASI,
EMPERYALİST, DEVLET]